

Mint a dátum is mutatja, ez az írás korábban készült, és újságcikknek volt szánva, beszámolóként egy zárandokútról. Hogy mégis most felkerül a honlapra, annak aktualitását a 2011. júniusában Lengyelországból Hazánkba hazahozott Czeszochowai Csodatévő Szűzanya képmásolata adja. A másik kiemelten fontos gondolat annak a példamutató, szerető, kitaró lelkiségnek a bemutatása, amivel hétköznapjait a lengyel nép éli.

A SZERETETLÁNG CSOPORTJÁNAK ZARÁNDOKÚTJA LENGYELORSZÁGBAN 2008. 09. 12-18.

A **budapesti Szeretetláng csoportja** már több éve szervez különböző kegyhelyekre zárandoklatot, ahol valóban a lelki élet megélése a cél. A sűrű programban minden idő kihasználásra kerül. A közös imák nem csak a helyszíneken, és a napi szentmiséken biztosítottak, hanem összehangolódásként, felfrissülési szünetekkel a buszon is. Az előre jól megszervezett programok között mégis jut idő mindenkinek a saját belső elmélyülésére is.

Az idei lengyelországi zárandokút szeptember 8-án, Kisboldogasszony napján kezdett végleges formát ölteni. Az indulás szeptember 12-ét, Szűz Mária Édesanyánk névnapját követő napra, 13-ára esett. Ez a nap is Mária-nap, hiszen minden hónap 13-a a Fatimai Szűzanya emléknapja, aminek komoly figyelemfelhívó jelentősége van mai életünkben.

A Szeretetláng zárandokútja tehát Mennyei Édesanyánk oltalmával szerveződött, és reggel 7 órakor a rákosszentmihályi, gyönyörű *Szent Mihály* templomban tartandó reggeli misével indult, ahol nem csak lelki vágyainkra, elérni kívánt eredményeire kérhattunk áldást, hanem Szent Mihály Arkangyal egész útra szóló védelméért is imádkozhattunk. Programunk nagyon sűrű volt, de jól megszervezett. Az első nap első „állomása” *Ludzmiers* volt, *II. János Pál pápa „Rózsafűzér kertje”*, melyet a *Gurálok* (hegyi emberek) építettek. A gyönyörűen megtervezett kertben szépségesen megfaragott márványszobrokkal vannak kirakva a rózsafűzér egyes állomásai. II. János Pál pápa nagyon szeretett itt elmélkedni, szívesen látogatta a helyet.

A lengyelországi kegyhelyeknél meglepően sok esetben találkozhatunk magyar vonatkozással is, mint ahogy ez itt, Ludzmiersben is történt. Az 1200-as években kezdték el építeni a templomot, egy magyar kereskedő fogadalmának megvalósításaként, és Szűz Mária Mennybemenetének tiszteletére szenteltek fel.

Estére érkeztünk Szent Kereszt-hegy lábához, a szállásunkra.

Ezen a ponton fontossá válik lengyel-magyar összetartozásunkban Szent Kereszt-hegy legendája. *Szent Kereszt-hegy* ugyanis híresen magyar vonatkozású kegyhely, több történelmi forrás is utal erre.

Ezek alapján bontakozik ki a történet, mely szerint *Szent István fia, Imre herceg* meglátogatta nagybátyját, *Boleszláv lengyel királyt*, s elidőzve nála, elzarándokolt *Szent Adalbert sírjához* is, majd vadászatra indult. A legenda szerint ekkor egy szarvast követve jutott fel egy hegytetőre, ahol a szarvas eltűnt. Imre herceg azonban felismerte, hogy álmában már járt azon a helyen, s jobban körülnézve, régi épületmaradványokra bukkant. Ekkor megkérte nagybátyját, hogy létesítsen ott egy kolostort, és ehhez *ereklüként, a mellén hordozott kettős keresztet is odaajándékozta*. A mai napig is megőrzött kettős keresztben *Krisztus Urunk keresztfájának* egy darabkája van ezüst foglalatba beépítve. A valószínűleg bizánci származású keresztet Imre herceg az édesapjától, Szent Istvántól kapta.

Boleszláv király eleget tett a kérésnek, *1006-1007-ben Szent Keresztről elnevezett kolostort alapított azon a helyen, és e legenda alapján nevezték el a helyet Szent Kereszt hegyének*. A viharos lengyel történelem során többször akarták megszüntetni a szent helyet, és minden hagyományát, *de az emberek Istenbe vetett hite és szeretete, imái és áldozatvállalásai mindig kiesdekeltek fennmaradását*. Szent Kereszt zárandokhelye az orosz cári idők keménységét, és 1864-1939-ig tartó „nehéz börtön” időszakát valamint a kommunizmus sötétségét is túlélte.

Az Apátság kerengőjét 2002 óta díszíti egy magyar nyelven is megíródott márvány emléktábla a következő szöveggel:

„A Lengyelország és Magyarország közötti ezeréves barátság, a közös királyok, a lengyel és magyar katolikus egyház, kivált a bencés apátságok kapcsolatainak emlékére, Szent Imre, és a két nép barátságát megeremítő ősök tiszteletére.” A márványtábla másolata Budapesten a Villányi úti Szent Imre-templomban megtalálható. 2006-ban pedig Erdő Péter bíboros oltárt szentelt fel Szent Imre tiszteletére.

Arról a helyről, ahol a szállásunk volt, a hegyet megkerülve, kényelmesen fel lehetett jutni busszal is, de mi a tőlünk közel induló keresztutat választottuk, mely folyamatos emelkedéssel visz fel a kolostorhoz. A keresztút minden stációjának kőből, vagy fából faragott szobrai a szívből fakadó kézi munkát, a munkálkodó, áldozatos szeretetet hirdetik. A nehéz idők idején a kézművesek a stáció-szobrok megfaragásával vállaltak nemes küzdelmű áldozatot az Apátság megmaradásáért!

Búcsúnap lévén, a szervezők sok emberre számítva, külső, szabadtéri oltárt állítottak fel, melyet pont a keresztút becsatlakozásánál helyeztek el, és a hideg, szeles idő ellenére is valóban sok ember gyűlt össze a szentmisére. Ez az alkalom azért is volt különösen ünnepélyes, mert a Czesztohowai Csodatevő Szűz nagy becsben tartott „első számú vándor másolata” éppen ide érkezhett, és 3 napig Szent Kereszt-hegyen is maradhatott. Ez az Apátság számára azért is kiemelkedő eset, mert az jelenleg a kegykép a Szeplőtelen Szűzanya Misszionárius Rend birtokában van, és 51 évvel korábban tartózkodott utoljára itt, akkor is, szokás szerint csak 3 napra! (S talán újabb 50 év kell visszajöveteléig, hiszen templomról templomra hordják a Szűzanya nagybecsű Kegyképet!) Az ünnepélyes szentmiséhez kivitték a kegyképet is a kinti oltárhoz.

Bennünket, mint a magyar Szeplőtelen Szűzanya Szereteláng csoportját, kitüntetett figyelemmel fogadtak. Egész csoportunkat az Oltáriszentség és a Czesztohowai Szűz képe közé, tiszteletük jeléül a legfontosabb helyre soroltak be arra az időre, amíg a főtemplomtól a külső oltárig kimentünk a körmenetszerűen kigyózó tömegben. A szentmise alatti helyünket is a Szűzanya nagy paravánra helyezett képe mögött, mintegy a jeges szélről védetten jelölték ki. Két zászlónk, (a magyar, címeres zászló, és a Szűzanya Szeretelángos zászlója) valamint a vállunkon átvett nemzeti színű szalag mutatta származásunkat. Dedward Frankowski püspök úr áldás-adással vette át a Szent Imre herceg képével és a magyar címerrel díszített, nemzeti színű szalaggal átkötött nagy, fehér oltárgyertyát.

Valahol úgy érezhettük magunkat, mintha nem csak földi, hanem „lelki” küldöttek is lettünk volna. A szeretet minden jót felerősítő, lobogó lángjának küldöttei, akik azért mentünk, hogy köszönetet mondjanak a lengyel népnek, amiért ilyen híven megőrizték a történelmi múltba visszanyúló barátságot, hogy lélekben megerősítsük az ünnepélyes áldás során ezt az élő emléket, és hogy imát kérjünk a testvér-néptől hazánk számára, a jelen nehéz idők vállalásaira.

Ez az érzésünk csak felerősödött a későbbiekben, amikor a Sandomierz Főegyházmegye püspöke, Andrzej Dzięga püspök úr külön a magyar Szereteláng-csoport számára engedélyezett szentmisét, mégpedig délután 3 órai kezdettel, az Isteni Irgalmasság órájában, a Czesztohowai Szűzanya kegyképe előtt.

*A misét követő beszédében a püspök úr örömét fejezte ki a magyar Szeretelángos zárándok-csoport búcsúnapi részvételéért, és **kiemelte a lengyel-magyar nép számára egyaránt fontos, a történelmi múltból máig nyúló, hasonló lelkiségen alapuló testvéri szintű barátságot.***

Elmondta, hogy a közelmúltban modern eszközökkel is megvizsgálták, és beazonosították a Szent Imre által ajándékozott ereklyét, s valóban Jézus Urunk keresztjének egy picike darabja található benne. Történelmi vizsgálódásaira hivatkozva a püspök úr megemlítette a magyar Pálos rend érdemeit, a lengyel Pálos rend megalakításának tekintetében.

Komoly szavakkal esetelte Szent Imre mellett a szintén **Árpád-házból származó Szent Hedvig** érdemeit, aki Nagy Lajos, lengyel-magyar király lányaként, - az újabb kutatások és forrásmunkák alapján - Magyarországról vitette ki a Czestochowai Szűzanya eredeti képét, hogy királynőként majd Mennyei Anyánk segítségére legyen az igazságos kormányzásban. Ezzel a tetteivel Szent Hedvig volt az, aki megerősítette Szűz Mária tiszteletét a lengyel nép körében is. A püspök úr elmondta, hogy Magyarország után másodikként, Lengyelország volt az, aki Mária Édesanyánknak felajánlotta uralkodói Koronáját, és ezzel pártfogásába ajánlotta az országot, és az egész lengyel népet.

Zarándokutunk másik, kiemelkedően fontos állomása volt **Krakkó** híres új, „**Istenei Irgalmasság**” **bazilikája**, mely közvetlenül a Faustyna nővér idejében is létező templom és kolostor mellé épült. Az egyház hajóját formázó hatalmas építmény égbe nyúló karcsú tornya olyan, mintha az égből hívná le a szeretet sugarait, és ugyanakkor már messziről is jól láthatóan utat mutatna a Mennyei Otthon felé. Alapkövét, mely a Golgota hegyéről származik, II. János Pál pápa 1997. júniusában megáldotta. Földszinti részében mindössze két kápolna van (2006-ban!) csak felszentelve, és ez Faustyna nővér kápolnája, és közvetlenül mellette a mi Magyar kápolnán, és a két kápolnát csak átlátszó üveggel választja el.

Megrendítő az a szeretet és buzgalom, ahogy lengyel testvéreink az Úr Jézus és a Szűzanya felé fordulnak. Szívük szeretetét mutatja a sok új templom is, melyet nagy gonddal építenek, és sokszor tömegek befogadására tesznek alkalmassá.

Itt találkoztunk **Jozetovics Mátyás atyával** is, aki az **Irgalmas Jézus képét hozta Magyarországra**, először **Várpalotára**, majd később **Vecsésre** is. Mátyás atya nagy szeretettel kalauzolt bennünket végig nem csak az Istenei Irgalmasság Templomában, hanem később Krakkó több más érdekes kegyhelyén is. Hálás szívvel köszönjük segítségét.

Megváltó Jézus Urunk a Feltámadás dicsőségével jelent meg a fiatal nővér, Faustyna előtt, és Szent Szíve Irgalmasságának hirdetését, apostolkodását bízta rá. A feltámadt Krisztus megsebzett Istenei Szívéből két fénysugár, a mindent átmosó, megtisztító vizet jelképező fehér, világoskék, és az Istenei Szeretet Tüzét jelentő piros színű, feltöltő, megerősítő sugara omlik alá, hogyan a világ nagy fordulata előtt még megadja az Istenei Kegyelem minden embernek szánt legnagyobb lehetőségét: a megtisztulást és az Istenei szeretettel való megrendítő találkozást, életet adó feltöltődést, életvezetést.

Manapság már ennek az Istenei Gondolatnak hatalmas, történelmet megmentő lehetősége van az egész emberiség számára!

Az Úr Jézus Tanítása sok területre kiterjedt. Számtalanszor küldte Faustynát az alábbiakhoz hasonló üzenettel: „Ma téged küldelek az egész emberiséghez Irgalmasságom üzenetével. Nem büntetni akarom a sérült emberiséget, hanem inkább meg akarom gyógyítani, és Irgalmas Szívemre szorítani!” (Napló 1588).

Más alkalommal pedig ezekkel a szavakkal küldte a fiatal nővért az előljárókhöz: „Menj, és mondd meg, hogy imádkozzák a rózsafüzért, amit tanítottam, és könyörögjék ki Isten Irgalmát az ország (vagy például más esetben a szorongatott helyzetű Varsó) részére!” (Napló 714).

Az Úr Jézus megjelölte a húsvéti feltámadást követő első vasárnapot is az Istenei Irgalmasság tiszteletére. „Azt kívánom, hogy az Irgalmasság

Ünnepe menedék és menekvés legyen minden lélek részére. Ezen a napon megnyílik Irgalmam mélysége: Kegyelemek tengerét árasztom minden lélekre, aki Irgalmam forrásához közelít. Egy lélek se féljen közelíteni Hozzám, még ha bűnei skarlátpirosak lennének is! (Napló 699).

A fiatalon elhunyt Faustyna nővér küzdelmes életének lényege az Istenbe vetett határtalan, szeretettel rajongó bizalom és a felebaráti irgalmas szeretet volt, amely olyan életszentséghez vezette, amit II. János Pál pápa a harmadik évezred útjának nevezett.

A lengyel nép elfogadta ezt az útmutatást, és valóban járja is ezt az utat, mert alig találkoztunk templommal, ahol, ha nem is mellékoltár, de legalább egy kép ne hirdette volna az Isteni Irgalmasság Szeretétét, vagy az Úr Jézus Őt Szent Sebének tiszteletét.

Az egy hét, mely a zárandokútra volt szánva, észrevétlenül szaladt el. Sok szép helyet látogattunk végig. Voltunk az előbb említett helyeken kívül **Czestochowában**, ahol immár másodszer találkozhattunk Mennyei Édesanyánk szerető és segítő oltalmával. *A hatalmas bazilika minden fala rózsafüzérekkel, láncokkal, sűrűn felaggatott mankókkal van kidíszítve, melyeket a meggyógyult emberek hálából hagytak ott maguk után.*

Betérhettünk utunk során **Krakkó** több híres templomába és a Székesegyházba, megcsodáltuk **Nowa Huta** különleges, modern, *Szenvedő Jézusnak szentelt templomát, mely az emberi kitartó szeretetről, és határozott bátorságról, Istenhez tartozásról tesz tanúbizonyságot.*

A mai templom helyén valamikor csak egy kereszt állott, a kommunista időszak alatt ezt is le akarták rombolni. *Az emberek étlánca akadályozta meg a kereszt elvitelét, a bulldózereket is megállították vele. A templom teljes közadakozással és önkéntes munkával készült. II. János Pál pápa kérése az volt, hogy mindenki, aki a kereszthez megy imádkozni, vigyen egy kavicsot magával a majdani templomhoz. Az elkészült betonépítmény külső falát teljesen beborítják az így összegyűlt kavicsok, amelyet a friss betonba nyomtak bele, belül pedig többnyire faborítás díszíti.*

Meglátogattuk **Krakowice-Mogile-t** is, ahol a „*Hajas Jézust*” keresik fel a gyógyulásra vágyók.

Végigjárhattuk a **Kalvaria Zebrzydowska** keresztútját, mely 33, térdelve végigjárható lépcsővel kezdődik. A lépcsőfokokat a Szentföldről hozott ereklyék díszítik, így, aki hittel-szívvvel imádkozva végigmegy ezeken, olyan mintha Jeruzsálemben járt volna keresztutat. Ezután csodálatos környezetben, kicsi házikókban lévő ember nagyságú stációsobrok vezetnek végig Jézus útján.

Hazafelé betérhettünk **Zakopane** kétkezi munkával épített, csipkézett faragásokkal gazdagon díszített fatemplomába, amely csodálatos hegyvidéki környezetben hirdeti a szeretetet. Ugyanis ez a templom is „fogadalmi” templom, a II. János Pál ellen elkövetett merénylet után, a pápa felgyógyulásáért, hálából építették, és szintén a **Gurálok**. A zord időjáráshoz szokott kemény hegyi emberekben igazi érző, meleg szív és kitartó erő lakozik.

Csodálatos zárandokutunknak az egyéni, belső élményeken is túlmutató összesített tanulsága talán az a példamutató és élő hitélet, amilyen kitartással, belülről fakadó áldozatvállalásos szeretettel, élő hittel és istenbe vetett bizalommal élik lengyel testvéreink az életüket.

A hétköznapi is sűrű miserendek, a mindenhol jelen lévő Mária-tisztelet, az önfeláldozó fogadalmak alapján épített templomok, melyek a történelmi viharokat átérték, és a bulldózereket is megállították, mind erről beszélnek.

A lengyel nép nem csak szájukkal monda, hanem valóban meg is éli a nálunk is jól ismert mondást, hogy „Ha Isten velünk, akkor ki ellenünk?”

A Szeretetláng csoportjának megbízásából lejegyezte: M. G. Mária